

Tato práce si klade za cíl předložit a uspořádat do koherentního celku základní poznatky vojenské teorie zabývající se použitím mobilních vojsk jak byla pěstována v meziválečném Německu a poukázat na souvislosti těchto myšlenek s domácími kořeny, ať již vycházely z praxe anebo tradice vojenské teorie, stejně jako na propojenost s širším myšlenkovým proudem vojenských teoretiků-reformátorů v Evropě.

Cílem ovšem není pouze popis, ale také uplatnění ne právě obvyklého přístupu k vysvětlení výsledku druhé světové války. S pomocí velkých strategických teorií Clausewitze, Harta a Beaufra bude poukázáno na některá fakta, která sama o sobě již naznačovala výsledek střetnutí. Závěry z těchto teorií sice nebudou nikterak novátorské, zde je ovšem důležitější metoda, která svou univerzálností (přistoupíme-li ovšem na fakt, že ve válce existují určité neměnné konstanty) může pomoci k pochopení a nové interpretaci vojenských střetnutí.